

РЕШЕНИЕ

№ 3386

гр. София, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1853** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „Дженерали застраховане“ АД, ЕИК[ЕИК], чрез процесуален представител юрк. М. М. срещу Решение от 23.01.2023 г., постановено по НАХД № 5815/2022 г. на СРС, НО, I състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-82/12.04.2022 г., издадено от заместник-председателя на КФН, с което на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на КЗ за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Наведени са доводи за незаконосъобразност и неправилност на решението, поради постановяване му при съществени нарушения на материалния закон и поради необоснованост. Счита, че са допуснати процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП, като е липсвал съставен акт по чл.19, ал.6 от ЗКФН. Посочва се, че районният съд не е изследвал задълбочено възраженията на дружеството срещу издаденото НП. Претендира се, че липсва конкретна санкционна норма, която да се прилага при неизпълнение на задължението, визирано в хипотезата на чл. 108, ал.1 от КЗ, поради което следва, че сроковете са по-скоро препоръчителни, а не задължителни. Навежда доводи, че наложената санкция е явно несправедлива, необосновано завишена и несъответстваща на тежестта на формалното нарушение.

Претенцията е да бъде отменено решението на районния съд и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. Представени са подробни писмени бележки в подкрепа на доводите в жалбата.

Ответникът - Заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, чрез процесуалния си представител юрк. С., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Излага подробни аргументи в представените писмени бележки. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от касатора такова.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор В., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, I касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № Р-10-82/12.04.2022 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на „Дженерали застраховане“ АД, на осн. чл. 647, ал.2 и чл.644, ал. 2, вр. ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

За да постанови оспореното решение, Софийският районен съд възприел за установена като безспорна фактическата обстановка на извършване на нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, посочена в Акта за установяване на административно нарушение и в НП № Р-10-82/12.04.2022 г., извеждайки същата от писмените доказателства по делото и показанията на актосъставителя - св. Ш..

На 15.10.2021 г. пред „Дженерали Застраховане“ АД е предявена претенция, регистрирана с №[ЕИК], вследствие на постъпил по електронната поща писмен документ, подаден от М. Б. Г. - служител на „Каргил България“ ЕООД. Претенцията е предявена вследствие на настъпило застрахователно събитие – извършени разходи за дентални услуги, и на основание на договор за групова медицинска застраховка „Закрила“, обективиран в полица № 0210210126900445, сключен между застрахователя и „Каргил България“ ЕООД, с период на застрахователно покритие от 08.04.2021 г. до 07.04.2022 г. включително. На датата на завеждане на претенцията пред застрахователя са били представени всички доказателства, необходими за установяване основанието и размера на претенцията.

На 21.10.2021 г. с писмо, изпратено по електронната поща, застрахователят изисква от М. Б. Г. оригиналите на фактура № [ЕГН]/06.10.2021 г. на стойност – 660 лв., и на фискален бон № 020505/06.10.2021 г. на същата стойност, като в отговор на

05.11.2021 г. на дружеството са предоставени копие на картон за дентално лечение от 06.10.2021 г. и оригинали на фактура № [ЕГН]/06.10.2021 г. на стойност 660 лв., и на фискален бон № 020505/06.10.2021 г. на същата стойност. След 05.11.2021 г. от ползвателя на застрахователни услуги не са изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията по смисъла на чл. 106 от Кодекса за застраховането (КЗ), както и документи, изискуеми по силата на нормативен акт.

На 08.12.2021 г. „Дженерали Застраховане“ АД се произнася по претенция №[ЕИК], като изплаща на М. Б. Г. застрахователно обезщетение в размер на 300 лв.

Потребителят на застрахователни услуги, М. Б. Г., подал жалба до КФН, управление „Застрахователен надзор“ на 20.12.2021 г., като в нея изразява оплакване относно отказ за изплащане на обезщетение по претенция, регистрирана с №[ЕИК], и претенция, регистрирана с №[ЕИК] пред застрахователното дружество.

По повод подадената жалба била извършена проверка като били изискани от застрахователно дружество всички документи, свързани с произнасянето по предявената претенция. Било установено, че дружеството се е произнесло по предявената претенция извън срока по чл. 108, ал.1 от КЗ, с оглед на което на 16.03.2022 г. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-68/16.03.2022 г. Актът бил предявен за запознаване на представител на дружеството, който го подписал без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН на 12.04.2022 г. било издадено Наказателно постановление № Р-10-82/12.04.2022 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

СРС правилно е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН. В тях са посочени фактите, относими към установяване на нарушението и определяне на вида му, както и нарушената законова разпоредба. При съставянето им са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Същите са предявени по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени от компетентни органи. При издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2 мотивирано откаже плащането.

В случая на 15.10.2022г. пред „Дженерали Застраховане“ АД е предявена застрахователна претенция за обезщетение по сключен договор за групова медицинска застраховка „Закрила“, като след като на 05.11.2022 г. са представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ едва на 08.12.2022г. след изтичане на срока по чл.108, ал.1 от КЗ, дружеството се е произнесло по претенция №[ЕИК]. Предвид горното касационният съд споделя извода на СРС, че фактически описаното в НП нарушение осъществява състава деянието по чл.108, ал.1 от КЗ. След като всички необходими доказателства са били представени от М. Б. Г. на 05.11.2022г. и след тази дата не са изисквани допълнителни такива, за да бъде установено основанието и размера на претенцията, то именно от посочената дата е започнал да тече

нормативно установения 15 дневен срок.

По същество на спора, касационният състав на съда, подкрепя и споделя правните изводи на СРС за законосъобразност на атакуваното НП № Р-10-82/12.04.2022г. Застрахователят е осъществил състава на нарушението по чл.108, ал.1 от КЗ, което е формално и осъществено чрез бездействие - със самото непроизнасяне в определения от законодателя срок. Срокът за произнасяне на застрахователя по предявената претенция е уреден императивно, и от гледна точка на основанията и правните си последици тече независимо от настъпването на други юридически факти или поведението на други правни субекти. Елемент от фактическия състав на нарушението е неспазването на 15 дневния срок, като достатъчно е застрахователното дружество да прояви бездействие - да не се произнесе или да се произнесе извън този срок, за да бъде ангажирана административнонаказателната му отговорност по чл.644, ал.2 във вр. ал.1, т.2 от КЗ. Разпоредбата на чл. 496 от КЗ не предвижда различен срок. Последната се отнася до максималния срок за окончателно произнасяне, считано от датата на предявяване на претенцията и то в случай, че застрахователят е изискал допълнителни документи – по арг. за обратното от чл. 108, ал. 3 от КЗ. Същата не дерогира 15-дневния срок за произнасяне, считано от датата на представяне на последния документ, който срок следва да бъде в рамките на общия 3-месечен срок за събиране на всички относими документи и произнасяне.

Съгласно чл. 644, ал. 2 от КЗ при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 за нарушение на разпоредбите на КЗ е от 2000 до 40 000 лв. Определената „имуществена санкция“ е в законоустановения минимум, поради което същата не следва да бъде намалена.

С оглед формалния характер на извършеното нарушение и степента на засягане на обществените отношения, касационната инстанция изцяло споделя доводите на СРС относно неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН към конкретния случай, поради което не намира за необходимо да преповтаря изложеното от него в тази насока.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 (сто) лева, съгласно чл. 63д, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.01.2023 г., постановено по НАХД № 5815/2022 г. на СРС, НО, I състав.

ОСЪЖДА „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Ж. М. Д. и Н. И. С. със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на

КФН сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.